Chương 169: Thám Hiểm Darklands (20) - Hồi Kết

(Số từ: 3404)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

1:39 AM 06/04/2023

Chúng tôi đã thu thập những kho báu khác bị bỏ lại ở Als Point. Có những viên ngọc nhỏ và kim loại quý, nhưng trong số tất cả những của cải đó, có ba thứ mà chúng tôi nhất định phải mang theo bên mình: ba hiện vật được mô tả trong nhật ký.

—Thanh kiếm bị nguyền rủa, đôi bông tai và vòng tay mà họ nói là đồ tạo tác ma thuật.

Tuy nhiên, tôi không thể tìm thấy chiếc vòng tay ở đâu cả, chỉ có đôi bông tai. Thông qua thẩm định của Eleris, chúng tôi có thể xác nhận rằng chúng không phải là đồ vật bị nguyền rủa.

"Đôi bông tai này có khắc ma thuật [Trấn tĩnh]."
"Trấn Tĩnh?"

Trước câu hỏi của tôi, Eleris bắt đầu giải thích.

"Đó là một loại ma thuật đưa tâm trí của mục tiêu vào trạng thái bình tĩnh. Đó là một câu thần chú tinh thần được sử dụng để trấn tĩnh một người đang rơi vào tình trạng hỗn loạn."

Kỹ năng bị động của vật phẩm hoàn thành chức năng tương tự như một viên thuốc thanh lọc tâm trí hoặc thuốc an thần. Đó thực sự là một cái gì đó tốt?

"...Đó có phải là một lựa chọn tốt không?"

Eleris gật đầu trước câu hỏi của Ellen.

"Chắc chắn là như vậy. Điều quan trọng là giữ bình tĩnh trong thời kỳ khủng hoảng, phải không? Nó không phải là dễ dàng thực hiện một trong hai. Tất nhiên, tôi không cần nó."

"Tôi cũng không cần."

Ellen chỉ đưa cho tôi đôi bông tai.

Trong những thời điểm khủng hoảng và như vậy, Ellen đã có thể giữ bình tĩnh hơn tôi, người có kỹ năng [Linh Hồn Thần Thánh] rất nhiều. Cô không cần loại cổ vật ma thuật đó.

Tuy nhiên, tôi cũng không thực sự cần điều này bởi vì tôi đã có [Linh Hồn Thần Thánh] đóng vai trò của câu thần chú đó.

"Hmm... Tôi có thể sử dụng hoặc bán chúng."

Tôi tạm thời cất đôi bông tai vào ba lô. Bất kể mục đích sử dụng của chúng là gì, chúng vẫn là những mặt hàng rất đắt tiền, vì vậy sẽ luôn có tùy chọn bán chúng.

Thêm vào đó, chúng tôi đã có thể mang theo rất nhiều đồ trang sức và tiền vàng từ nhà trọ mà những tên khốn đáng lẽ phải ở.

Tôi chỉ mang theo những món đồ vô chủ, nhưng tôi cảm thấy tội lỗi lạ lùng. Tôi đã tìm thấy khoảng 20 đồng tiền vàng và một số kim loại quý mà giá trị của chúng khá khó xác định đối với tôi.

Chúng tôi quyết định chia nó cho chúng tôi. Tuy nhiên, gần như không thể chia nó thành ba phần một cách rõ ràng vì xung quanh có nhiều kim loại quý hơn tiền, nhưng tôi quyết định bỏ qua phần đó.

"Cả hai có thể có tất cả các vật phẩm ma thuật. Tôi không cần chúng."

Vì Eleris được coi là một con rồng, nên cô ấy sẽ không tham lam những món đồ như vậy, theo sự sắp đặt của cô ấy. Tất nhiên, tôi lấy kim loại quý và những thứ khác mà tôi có thể biến thành tiền.

"Vậy thì tôi sẽ chuẩn bị Ma pháp [Dịch chuyển tức thời]."

Sẽ mất năm ngày để chúng tôi trở lại St. Point bình thường. Eleris đã cố gắng rút ngắn thời gian di chuyển của chúng tôi bằng cách sử dụng [dịch chuyển tức thời hàng loạt].

"...Sẽ thật kỳ lạ nếu cô không phải là một con rồng."

"Ah, ahaha... Sẽ mất một thời gian để thi triển, vậy nên cả hai hãy nghỉ ngơi cho đến lúc đó nhé."

Khi cô ấy nói rằng cô ấy có thể sử dụng [Ma pháp không gian] cấp cao nhất, Ellen dường như ngày càng tin vào tuyên bố của Eleris rằng cô ấy là một con rồng.

Chúng tôi đã đợi ba mươi phút để cô ấy niệm chú cho đến khi cô ấy hoàn thành câu thần chú.

"Làm thế nào mà chúng ta lại kết thúc như thế này?"

Tôi đã không có những kỳ vọng lạc quan rằng nhiệm vụ trinh sát sẽ chỉ bao gồm trinh sát và không có gì khác.

Tuy nhiên, tôi không nghĩ rằng cuối cùng chúng tôi sẽ giải quyết được toàn bộ vụ án.

Mặc dù Eleris đã hỗ trợ chúng tôi rất nhiều, nhưng bằng cách nào đó cả hai chúng tôi cuối cùng cũng giải quyết được một vụ án khá lớn.

"Đừng giữ điều này trong người quá lâu. Hãy báo cáo sự việc và để nó cho Temple lo liệu."

Ellen đang nhìn chằm chằm vào thanh kiếm bị nguyền rủa đeo sau lưng tôi, có lẽ vẫn còn lo lắng. Khá dễ hiểu tại sao cô ấy lo lắng.

* * *

Sau khi chúng tôi quay trở lại St. Point bằng cách sử dụng [Dịch chuyển tức thời], chúng tôi đã nói

với nhân viên của Hội mạo hiểm giả về những gì đã xảy ra ở Als Point.

Nhật ký quản trị viên chúng tôi lấy từ đó là đủ bằng chứng.

"Zombie... Và một thanh kiếm bị nguyền rủa..."

Khi xử lý chuỗi sự kiện, anh nhận ra rằng tình hình thậm chí còn tồi tệ hơn những gì anh tưởng tượng.

"Nhân tiện, các bạn không chỉ xử lý đám Zombie ở Als Point mà còn cả thanh kiếm bị nguyền rủa đó, phải không?"

"Đúng. Chúng tôi không thể tránh khỏi cuộc chiến."

Sau khi giao nhiệm vụ trinh sát đó cho chúng tôi và trở về sau khi đã giải quyết xong vụ việc, viên sĩ quan chỉ nhìn chúng tôi với vẻ kinh ngạc. Anh liếc nhìn thanh kiếm tôi buộc sau lưng, không giấu được vẻ áy náy.

"Thông thường, đó là quy tắc để lại bất cứ thứ gì mà mạo hiểm giả tìm thấy cho họ. Tuy nhiên, bang hội sẽ chăm sóc những vật phẩm nguy hiểm với một mức giá nhất định."

Anh ta dường như nghĩ rằng việc tôi sở hữu thanh kiếm bị nguyền rủa sẽ dẫn đến một tình huống nguy hiểm khác, và anh ta không hoàn toàn sai khi nghĩ vậy. Rốt cuộc, mớ hỗn độn đó được tạo ra

bởi những mạo hiểm giả quyết định liều lĩnh gây rối với những vật phẩm nguy hiểm.

Cả Ellen và Eleris đều không trực tiếp nói rằng họ nghĩ rằng thanh kiếm bị bỏ lại trong hội như thế thậm chí còn ít được mong muốn hơn.

"Tốt rồi. Chúng tôi định mang nó đến Temple để phân tích."

"...Ò đúng rồi, đúng vậy."

Chỉ sau đó anh chàng đó mới nhớ ra chúng tôi có thẻ sinh viên của Temple cũng như Huy hiệu Hoàng gia.

"Mặc dù tôi chỉ mới nghe những lời đồn đại, nhưng Temple quả thật rất tuyệt vời... Đối với những đứa trẻ còn quá nhỏ... Tôi sẽ không bao giờ nghĩ trong giấc mơ điên rồ nhất của mình rằng các bạn sẽ giải quyết được một vụ án lớn như vậy."

Anh ấy không biết tất cả các chi tiết, vì vậy anh ấy cảm thấy khá kỳ lạ khi chúng tôi có thể tự mình giải quyết một vụ án lớn như vậy. Anh ấy biết Temple được cho là một nơi tuyệt vời, nhưng nó chỉ trở nên khác biệt khi một người tận mắt chứng kiến sự vĩ đại của nó. Tất nhiên, Eleris đã hỗ trợ chúng tôi rất nhiều, và chúng tôi khá khác biệt so với những học sinh Temple bình thường, nhưng chúng tôi không thực sự phải giải thích tất cả những điều đó với anh ấy.

"Mức độ rủi ro dự đoán cho nhiệm vụ này được cho là B, nhưng cũng đủ để nói rằng nó hoàn toàn vượt quá mức đó. Vậy thì chúng tôi sẽ đưa cho bạn thêm mười đồng vàng ngoài số tiền ban đầu, vậy tổng cộng là hai mươi đồng vàng. Chúng tôi cũng có thể trả cho các bạn nhiều tiền hơn dựa trên phân tích trường hợp sau này."

Hội mạo hiểm giả khá hào phóng. Nhiệm vụ thực sự nguy hiểm hơn dự đoán, và chúng tôi đã làm nhiều hơn những gì được yêu cầu, vì vậy họ sẽ thưởng cho chúng tôi rất nhiều tiền, và thậm chí họ có thể trả cho chúng tôi nhiều hơn sau khi họ điều tra vụ án kỹ lưỡng hơn.

"Chúng tôi có thể gửi tiền cho hai người trực tiếp đến Temple... Tôi biết rằng Pháp sư này không phải là học sinh của Temple..."

"Tôi có thể đến một trong các chi nhánh của Hội mạo hiểm giả để lấy nó không?"

"Vậy thì chúng ta sẽ làm điều đó."

Anh ấy nhìn chằm chằm vào ba chúng tôi.

Tôi không biết anh ấy đang mong đợi điều gì ở chúng tôi, nhưng những kết quả đó chắc chắn không nằm trong mong đợi của anh ấy.

"Tất cả các bạn đều phải là mạo hiểm giả hạng F, nhưng vì trường hợp này hay trường hợp khác, thứ hạng của các bạn có thể được cập nhật." Như anh ấy nói, chúng tôi chỉ giải quyết được hai vụ án, nhưng chỉ với điều đó, chúng tôi đã có thể ngay lập tức nâng hạng nhà thám hiểm của mình. Đó là khá lớn.

Anh ấy điền vào một số loại tài liệu nói rằng chúng tôi sẽ được trao phần thưởng đã thảo luận và sau đó phát cho mỗi người chúng tôi một phần. Có vẻ như chúng tôi sẽ nhận được phần thưởng của mình nếu chúng tôi nộp bài báo tại Hội mạo hiểm giả của Tiền đồn Exian.

"Các bạn đã làm một công việc tuyệt vời. Thay mặt Hội mạo hiểm giả cũng như nhiều mạo hiểm giả khác, tôi muốn cảm ơn bạn. Chúng tôi cũng sẽ cố gắng hết sức từ phía Hiệp hội."

Mặc dù chúng tôi vẫn còn khá trẻ, nhưng anh ấy đã đối mặt với chúng tôi với sự tôn trọng rõ ràng trên khuôn mặt. Nó cảm thấy khá kỳ lạ.

Ellen nhìn tôi.

Chúng ta đã thực sự kết thúc việc giúp đỡ ai đó? Tôi nghĩ rằng chúng tôi vừa giết rất nhiều người, và tệ hơn nữa, ngay cả sau khi giết họ, chúng tôi lại giết họ một lần nữa sau khi họ trở lại dưới dạng Zombie.

Cuối cùng, chúng tôi không bao giờ kiểm tra cách các Point khác ngoài Als Point hoạt động như thế

nào. Họ có thể đã hoàn toàn suy sụp sau khi bị lũ Zombie tấn công.

Ellen, người muốn tích lũy kinh nghiệm, đã đạt được chính xác điều đó. Tuy nhiên, cô không biết mình có nên vui vì điều đó không. Tôi cũng chưa biết.

Ellen nhìn tôi và nói nhẹ nhàng.

"Quay lại thôi."

Dù sao thì, với điều đó, cuộc phiêu lưu ngắn ngủi của chúng tôi đã kết thúc.

Trời đã khuya nên chúng tôi nghỉ ngơi tại St. Point. Ngày hôm sau, chúng tôi trở lại Tiền đồn Exian và nhận phần thưởng từ Hội mạo hiểm giả. Mỗi người chúng tôi nhận được hai mươi đồng vàng và Rank mạo hiểm giả của chúng tôi sẽ được cập nhật sau cuộc điều tra của họ. Điều đó và những thứ khác sẽ được truyền đạt thông qua Temple.

Đã đến lúc chia tay với Pháp sư Relia, người tự xưng là một con rồng đến chơi đùa.

Eleris chào tạm biệt chúng tôi trước Cổng dịch chuyển của Exian. Nhìn vào Eleris, Ellen đặt ra một câu hỏi.

'Cô sẽ làm gì bây giờ khi chúng ta rời đi?'

"Hmm... tôi không chắc lắm. Tôi có thể chỉ đi lang thang một lần nữa... Hoặc một cái gì đó tương tự. Thành thật mà nói, đây là một trải nghiệm khá

căng thẳng... nên tôi nghĩ mình có thể không muốn tiếp tục chuyện này nữa."

Trong quá khứ, Eleris đã nói với tôi rằng cô ấy phát ngán với việc giết người khác. Tôi có thể đã khiến Eleris đau khổ bằng cách bảo cô ấy bảo vệ chúng tôi trong trường hợp khẩn cấp.

Những ý nghĩ đó chợt hiện lên trong đầu tôi.

"Mặc dù chúng ta chỉ biết nhau trong một thời gian ngắn, nhưng tôi rất thích ở bên hai người... Mặc dù tôi không thể nói rằng những gì chúng ta đã trải qua thú vị đến thế..."

Nó khá hiệu quả, nhưng tôi không thể nói rằng những trải nghiệm chúng tôi có là tốt. Rốt cuộc, giết người và cắt xẻo xác chết không thể được coi là một trải nghiệm tốt.

"Thật tuyệt khi đi du lịch với cả hai. Thật sự."

Ellen đã không thể hoàn toàn tin cô ấy cho đến phút cuối cùng, nhưng cô ấy có thể thấy rằng Eleris đang thành thật. Cô tiếp tục nhìn Eleris.

Sau khi nhìn chằm chằm vào cô ấy một lúc lâu, Ellen cuối cùng cũng mở miệng.

"Tôi vẫn không thể tin những gì cô nói với chúng tôi, và tôi cũng không biết cô đang cố gắng đạt được điều gì với điều này."

Ellen nói rằng cô ấy không thể tin rằng Eleris thực sự là một con rồng. Tuy nhiên, cô tin chắc rằng mình là một dạng sinh vật khác.

Cô không biết tại sao mình lại hành động như vậy. Tuy nhiên, Ellen vẫn đưa tay ra.

"Tuy nhiên, cảm ơn cô đã đi thám hiểm với chúng tôi."

"Ah..."

Cuối cùng, Ellen dường như đã chấp nhận rằng chúng tôi đã được giúp đỡ rất nhiều bởi Pháp sư bí ẩn tên là Relia và cảm ơn cô ấy. Eleris chỉ thẫn thờ nhìn vào bàn tay đang chìa ra của Ellen.

Bằng cách nào đó, cô ấy dường như sắp khóc.

"...Tôi hy vọng một ngày nào đó chúng ta có thể đi phiêu lưu cùng nhau. Tuy nhiên, không phải ở một nơi nguy hiểm như vậy. Nơi nào đó đẹp hơn một chút. Chúng ta có thể thực hiện một chuyến đi... và chỉ ngắm nhìn những mặt tươi đẹp của thế giới."

Đôi mắt của Eleris hơi đỏ khi cô ấy nắm tay của Ellen.

"Tôi cũng mong thế."

Ellen, người gặp khó khăn trong việc giao tiếp với mọi người, lại có thể nói ra những lời như vậy.

Tôi gọi đó là sự thay đối tích cực mà chuyển đi đã mang lại.

Cứ thế, chúng tôi rời Exian.

[Nhiệm vụ đã kết thúc – Darklands Adventurer]

[Đang đo hiệu suất...]

[Bạn đã làm hết khả năng của mình! Bạn đã làm rất tốt!]

[Phần thưởng: Nhận ngẫu nhiên một trong các thuộc tính của Ellen Artorius.]

[Nhận được thuộc tính – 'Dòng máu anh hùng'.]

Sau đó, tôi bất ngờ nhận được một phần thưởng hoàn toàn bất ngờ.

* * *

Thuộc tính: [Dòng Máu Anh Hùng]

Mô tả: Các anh hùng được ban cho khả năng trở nên mạnh mẽ hơn cả người bình thường. Giới hạn tăng trưởng của họ cao đến mức không thể so sánh với người bình thường và tốc độ tăng trưởng của họ cũng không bao giờ giảm.

Cả [Dòng máu anh hùng] lẫn [Linh Hồn Thần Thánh] mà tôi nhận được từ Olivia Lanze đều không phải là thuộc tính mà tôi đã thiết lập.

Có một số điều trong câu chuyện gốc không thể giải thích chỉ bằng tài năng, chẳng hạn như tại sao Ellen Artorius tiếp tục phát triển nhanh chóng như vậy, hoàn toàn vượt quá giới hạn phát triển của những người khác.

Đó có lẽ là lý do tại sao xác suất của bối cảnh đó được bổ sung bằng việc bổ sung [Dòng máu Anh hùng].

Cuối cùng, 'bởi vì cô ấy là em gái của anh hùng' đã trở thành một đặc điểm. Tuy nhiên, đó không phải là tất cả các đặc điểm của Ellen, vì vậy có lẽ cô ấy cũng có những thiết lập khác được thêm vào. Tuy nhiên, tôi không có cách nào để xác định đặc điểm thực sự của cô ấy.

Đặc điểm xử lý giới hạn tăng trưởng và tốc độ tăng trưởng của một người. Chỉ vì một người được rèn luyện mỗi ngày không có nghĩa là người đó sẽ liên tục phát triển với cùng một tốc độ vô tận. Sau khi đạt đến một cấp độ nhất định, tốc độ tăng trưởng của một người sẽ chậm lại cho đến khi đạt đến giới hạn của họ.

Sau khi ai đó cố gắng giảm dần thời gian chạy kỷ lục của họ xuống thấp hơn, sẽ khó hạ thấp hơn nữa, kết thúc với sự khác biệt chỉ 0,01 giây. Rốt cuộc, tất cả sự phát triển đều có một giới hạn nhất định và sự khác biệt của từng cá nhân. Đối với

một số người, giới hạn sức mạnh trên của họ có thể là hạng B hoặc A; một số có thể đạt đến hạng S.

Đặc điểm đó đã nâng cao giới hạn đó lên rất nhiều. Nếu giới hạn tăng trưởng sức mạnh ban đầu của tôi được cho là hạng B, nó sẽ nâng giới hạn đó lên hoặc thậm chí là hạng S.

Trong khi [Linh hồn thần thánh] cũng có nhiều lợi thế, [dòng máu Anh hùng] sẽ nâng cao tiềm năng của tôi lên rất nhiều, ngay cả khi nó không đến mức của Ellen.

Chẳng bao lâu nữa, tôi sẽ cần đặc điểm đó hơn bất kỳ tài năng nào khác. Đó là một đặc điểm cho phép tôi vượt qua những giới hạn đã đặt ra cho tôi với tư cách là một cá nhân.

Người ta mô tả rằng tôi sẽ được thưởng dựa trên thành tích của tôi trong Darklands Quest, và thật ngạc nhiên, những người đó thực sự kết luận rằng tôi đã cố gắng hết sức trong thời gian đó.

Lần đầu tiên sau một thời gian dài, tôi nhận được một phần thưởng xứng đáng.

Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng sẽ có lúc tôi thực sự biết ơn hệ thống.

[HP: 8.1(C-)]

[Nhanh nhẹn: 8.1(C-)]

[Khéo léo: 9.5(C-)] [Ma thuật: 12.4(C+)] [Thể lực: 12,8(C+)]

[Demon Domination: D] (Khả năng độc nhất của Archdemon) (Không thể sử dụng ở trạng thái hiện tại)

[Tự đề xuất:C] [Kiếm thuật: C]

Đánh giá sức mạnh chiến đấu: B-

Dù nhìn thế nào đi nữa, tôi không thể phủ nhận rằng những trận chiến thực sự đó đã đưa tôi lên một tầm cao mới. Thứ hạng của [tự đề xuất] của tôi đã tăng lên một bậc, và [kiếm thuật] của tôi cũng đã tăng lên hạng C, nhờ vào sự rèn luyện không ngừng của tôi. Ngay cả trước cuộc phiêu lưu ở Darklands, tôi đã có thể đạt được thứ hạng đó.

Cấp độ không phải là tất cả, nhưng chúng vẫn là thước đo sức mạnh của một người.

So với những nỗ lực trước đây của tôi, đó là một sự tăng cấp vượt bậc, nhưng cuối cùng đánh giá tổng thể của tôi vẫn là B-. Vẫn còn một chặng đường dài phía trước.

Tất nhiên, tôi đã đủ kỹ năng để gọi đó là một thành tựu.

Và tôi sẽ tham gia vào phân khúc mà tốc độ tăng trưởng của tôi được cho là chậm lại. Tuy nhiên, do đặc tính [Dòng máu Anh hùng], hạn chế đó đã biến mất.

Cuộc phiêu lưu của tôi đã kết thúc, và một phần thưởng bất ngờ đã rơi vào lòng tôi.

Tuy nhiên, tôi không thể trở về với những bước chân nhẹ tênh bởi những kỷ niệm mà tôi phải mang theo trong tôi không thể gọi là hạnh phúc.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading